

[Christmas Møller.]

maal, der melder sig, er dette, om selve den Maade, hvorpaa Ministeren har fremsat Lovforslaget, og den Form, han har givet det, nu ogsaa kan holde. Det er jo en offentlig Hemmelighed, at Forslaget maatte laves om een Gang, hvorfor vi først fik Forslaget sent i Gaar Eftermiddags. Lovforslaget, som det er udarbejdet, bygger i sit første Afsnit paa Mæglingforslaget fra Forligsinstitutionen; man gør i Realiteten Forligsmændenes Forslag til Lov. Jeg spørger derfor den højtærede Statsminister: Hvorledes skal Bestemmelsen i Mæglingforslaget under A. 4. a. forstaas? Der er allerede stor Usikkerhed herom. Skal den Lønforhøjelse til Jernindustriens Arbejdsmænd forstaas saaledes, at den som Virkning faar en, om jeg saa maa sige, generel Lønforhøjelse ud over Faget? thi forstaas Bestemmelsen paa den Maade, er det jo en Bestemmelse af overmaade omfattende økonomisk Karakter; forstaas den lige efter sine Ord, som de fleste Medlemmer her vil, er den ikke nær saa omfattende.

Jeg gør endvidere opmærksom paa Slutningsbestemmelsen i § 5 i Afsnittet om Lærings-Overenskomst vedrørende Slagterierne i Bilag 2 til Lovforslaget. Bestemmelsen angaar Overenskomsten mellem Arbejdsgivere og Arbejdere indenfor Slagterierne og lyder saaledes — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Angaaende Afskedigelse og Antagelse af Arbejdere vil Arbejdsgiverforeningen paalægge Slagteriernes Ledelser, Direktører og Mestre i højere Grad end tidligere at henvende sig til Tillidsmanden.“

Jeg opfordrer Statsministeren til at undersøge, om denne Bestemmelse findes i den Overenskomst mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, som Parterne havde sluttet, men som blev forkastet af Arbejderne. Naar den højtærede Statsminister undersøger Forholdet, tror jeg, han vil faa oplyst, at dette var der ikke Enighed om, tværtom, der var Enighed om, at den paagældende Passus, som Arbejderne havde ønsket, skulde gaa ud. Og gaar man videre gennem Mæglingforslaget, er der næppe nogen Tvivl om, saa vanskeligt og stort et Omraade, som alt dette er, at der vil kunne findes andre Fejl, saa det alene af den Grund ikke kan være Meningen at ophøje Mæglingforslaget til Lov.

Men det er jo ikke blot i disse to Afsnit, Statsministerens Forslag lider af betydelige Mangler. I det tredje Afsnit af Forslaget hedder det, at de Overenskomster, som er opsagt til Ophør i April og Maj Maaneder, skal ogsaa kunne bringes ind under Loven. Det staar maaske paa en lidt knudret Maade, men jeg opfatter Meningen saaledes og beder Statsministeren om at modsige mig, hvis det ikke er rigtigt, at da der overhovedet ikke kan varsles Arbejdsstandsning — saadan opfatter jeg Paragraffen —, saa er man sikker paa, at der angaaende disse Overenskomstforhold ikke kan blive Lockout eller Strejke, og saa siger man, at saa maa man under Forligsinstitutionens Ledelse naturligvis til sidst forhandle sig til Rette.

Men er det nok at tage April- og Maj-Overenskomsterne med? Der er Overenskomster, der løber eller kan opsiges til og med 1. Juli, der er f. Eks. alle Dagspressens Overenskomster, og saa ensrettet skal vi vel ikke være endnu, at vi skal imødesee en Tilstand, hvor kun en vis Del af Pressen kan komme til Orde. Jeg vil altsaa gerne sige, at det Forslag, som den højtærede Statsminister har fremsat, er ikke blot med Hensyn til selve Paragrafferne — med Hensyn til selve Indholdet af Loven — er det vigtigste jo det, der staar i Bilaget — efter min Opfattelse behæftet med saadanne Mangler, at der slet ikke kan være Tvivl om, at Regeringen er selv nødt til at stille Ændringsforslag til sit Forslag.

Men hvad viser hele den Betragtning, jeg her har fremsat? Den viser efter min Opfattelse med uomtvistelig Sikkerhed, at Vejen at ophøje Mæglingforslaget til Lov er ikke farbar, at det ikke er rimeligt, ikke blot af disse Grunde, men ogsaa ud fra de økonomiske Betragtninger, man kan fremsætte, og som jeg kort har fremsat, idet jeg har henvist til mit Partis almindelige Politik med Hovedvægten lagt derpaa, at det ikke skal være Lovgivningsmagtens Opgave at fastsætte i Enkeltheder — thi det er jo det, vi faktisk gør, hvis man vedtager Regeringens Forslag — Lønniveauet paa et meget stort Omraade her i Landet. Derfor har jeg paa mit Partis Vegne offentligt taget til Orde for at løse Konflikten ad den tvungne Voldgifts Vej. Jeg har sagt til Regeringen, og jeg gentager det paa Partiets Vegne her i